

DE

NAR

maandelijks

4000 exemplaren

ANARCHISTISCH AXIEBLAD

GRATIS
DANKZIJ DONATIES
REK. 068 2050689 39
STEUN DE NAR!
ZIE PG. 8

NUMMER 196
mei 2005

**p. 4 Wees gewapend,
de repressie staat paraat!**

Belgische staat stelt actieplan
radicalisme voor

**p. 5 Mobilisatiedagen voor
de kraakpanden in
Louvain-La-Neuve**

p. 6 De 4 van Aachen
Verslagen van het proces

En verder:

Open brief aan De AS; Leuvense krakersters
voor de rechter; Brief van Bart De Geeter;

Rubrieken:

kNarrig; Anarchist Black Cross; aNargenda...

[gecensureerd]

THEMA: REPRESSIONE

Open brief:

De AS kiest voor laffe aanval op gevangen kameraden

Een open brief aan De AS op de voorpagina? Deze De Nar bevat nogal wat teksten over repressie, het verzet hiertegen en solidariteit met gevangenes. We hadden ook liever uitgepakt met wat meer vreugdevol nieuws van het actiefrent, maar de verrechtsing laat zich steeds meer gevoelen. De Nar voert strijd voor collectieve en individuele vrijheid. Strijd, dat betekent ook verzet tegen de reactie en strijdbare solidariteit met zij die het slachtoffer zijn van de repressie.

Waarom is deze solidariteit een evidentie voor De Nar en zovele andere anarchistenes? Waar staan anarchistenes als het gaat over daadwerkelijk verzet tegen het repressieapparaat? Hoe verhouden zij zich ten opzichte van kameradenes die de noodzaak voelen om 'andere' strijdmiddelen aan te wenden? Waarom maakt De Nar de keuzes die ze maakt? Waarom wordt net de Nar en de strijd die ze met tal van anarchistenes deelt, zo uitgespuwd door bepaalde gezeten 'anarchistenes' en reformistenes? Naast een duidelijk antwoord op de laffe aanval van De AS en vaak gehoorde bedenkingen wil deze open brief vooral een antwoord bieden op die vragen. Want De Nar is niet zomaar een blaadje dat wat meningen ventileert, ze is een schrijversterscollectief in strijd.

Opgesloten in arrogant moralisme

Beste lezersters, strijdmakkersters, vrienden en vriendinnen, de klare taal die De Nar –nieuwe vorm, nieuwe inhoud- hanteert wordt duidelijk niet door iedereen even gesmaakt.

Al na het allereerste nummer van het nieuwe schrijversterscollectief (nr. 179, 1 oktober 2003), konden we rekenen op een nauwelijks onderbouwd opgeheven vingertje van P'tje Lanser (Peter Lanser) in De AS 144 (kwartaalblad uit Nederland). Volgens deze gezeten anarchist was "De Nar nieuwe stijl (...) vooral nog een achteruitgang van jewelste" en is het "alsof een horde grote bekken de anarchistische beweging binnen is komen stuiteren om in die suffe, gezapige postmoderne boel eens een stevige geurvlag te planten".

In een eerste reactie (De Nar 182) stelden we enigszins verbaasd te zijn door het gemak waarmee men er binnen bepaalde anarchistische kringen in slaagde om ons reeds in een embryonaal stadium allerlei eigenschappen toe te dichten, vervalste cv'tjes bij elkaar te kladden en insinuaties de wereld in te sturen die laag bij de grond zijn. Allemaal nogal weinig kameraadschappelijk! Vanwaar die noodzaak om ons reeds na een eerste nummer in een wurggreep te pakken? Hoe zit dat met die "suffe, gezapige postmoderne boel" anarchistenes?

(1) Deze keuzes zorgen er ook voor dat De Nar permanent op zoek is naar steun, en ja ook geldelijke steun (zie ook kader onderaan en op p.8). Wij hopen dat het belang om De Nar effectief en op regelmatige basis te steunen nog eens mag blijken uit deze "open brief". Vindt u het –de voors en de tegens in rekening gebracht- belangrijk dat deze geschreven megafoon tegen onderdrukking, uitbuiting en uitsluiting, en voor een vrije samenleving, voor maatschappelijke strijd, ... blijft bestaan? Steun dan vandaag nog De Nar en mobiliseer anderen om hetzelfde te doen. Vergeet niet dat men in België het systeem van fondsenwerving nauwelijks kent, in tegenstelling tot in Nederland, dus elke euro telt!

De AS - De Nar

De keuze om een schrijversterscollectief op te richten, met beide voeten in een duidelijke strijdpraktijk te staan en voor een maandelijkse gratis publicatie op grote oplage te gaan, is zeker niet de makkelijkste keuze. Deze gedurfde keuzes in tijden van verrechtsing staan haaks op de keuzes van tal van meer gezeten 'anarchistenes'. (1) Zo luidt de enige inhoudelijke noot in de colofon van "de AS –anarchistisch tijdschrift": "Publicatie van een bijdrage impliceert niet dat daarin of daardoor redactionele standpunten worden weergegeven." Een dubieuze stelling die we vandaag wel in meer 'anarchistische blaadjes' tegenkomen. Alsof het allemaal om het even is wie wat, waar, wanneer en hoe schrijft. Zoveel vrij en blij gedoe doet toch wat vragen rijzen bij de rol van de "redactie" en "redactieraad" (twee organen van De AS). Kunnen Wilders en Dewinter ook hun ei kwijt in De AS? Op basis van welke criteria wordt er beslist om een tekst wel of niet te publiceren? Vergissen we ons als we stellen dat deze –op het eerste zicht- inhoudsloze zinsnede een duidelijke keuze verdoezelt? De keuze om niet te kiezen, is niet zonder gevolg; het is weldegelijk een fundamentele keuze. Of is het toeval dat de analyses in De AS –(alweer) op het eerste zicht- allemaal hoog en droog zijn? Wat moeten we verstaan onder: "De AS (evolueerde) mee in de tijd en met de tijdgeest", "De AS ontwikkelt zich steeds meer van een politiek tot een cultureel blad (...): het anarchisme als cultuurverschijnsel, > p2

DE NAR IS STEEDS OP ZOEK NAAR: financiële steun; mensen die willen helpen met verspreiding; inhoudelijke bijdragen aan de strijd; plaatsen waar we onze strijd (het hoe en wat van De Nar) kunnen komen toelichten; mensen of organisaties die een benefiet voor De Nar willen doen; verdeelpunten en mensen die willen meehelpen met de verdeling (o.m. afhaling van gedrukte Narren)

Hallo, ik ben een schrijversterscol-lectief, maar sta reeds langer met beide voeten middenin het strijdge-woel. Mijn naam is De Nar en mijn motto is “geen god, geen heerser”. Ik laat mij, qua stijl en vorm, niet inper-ken door de grenzen van de burgerlijke media. Nog minder moet ik weten van de vele grenzen die de architecten van ‘onze’ kapitalistische, patriarchale sa-menleving uitzetten om ons binnen de lijntjes te laten lopen. Nationalisten, seksisten en dierenbeulen zullen in mij, alleen een vijand kunnen vinden. Weg ook met de grenzen van het fatsoen, als het gaat om Pims blazen!

Ach, noem mij maar gerust een anti-kapitalist of een antifascist. Zelf noem ik me liefst een anarchist. Voor grond en vrijheid wil ik strijden, mij van het dagelijkse juk bevrijden. Absoluut is dan ook mijn drang om tot duidelijke analyses te komen. De vaagheid heerst alom, het denken staat krom. een duide-lijke taal ten dienste van een duidelijke strijd! Samen strijden, samen dromen, samern klappen krijgen. Samen schrij-ven, tot we ze samen van hun sokkel verdrijven. Mijn schrijfsels zijn dan ook niet meer dan een megafoon voor de kreten van de slachtoffersters van de postideologische ratatouille die ons da-gelijks de strot wordt ingeduwd.

Met jouw steun ga ik op regelmatige basis op zoek naar de betekenis van in-dividuele en collectieve vrijheid, eco-nomische en politieke gelijkheid, en internationalistische solidariteit.

Dat uw bijdrage in deze zoektocht meer dan welkom is, lijkt me vanzelf-sprekend. Dit alles in blijheid, tot het me teveel wordt. Neen, elke arrogante zak geef ik een koekje van eigen deeg en de doorwinterde stalinist en fascist geef ik met één pennentrek de doods-steek. Maar wees gerust, tegenover het wapengeknetter van de heersers ‘onzer’ wereld neemt mijn geschreven geweld vaak prozaïsche vormen aan.

Oh, ik weet dat u mij weinig geloof-waardigheid gunt, een eeuw van socia-listisch verraad en stalinistische perva-siteiten laten duidelijk diepe wonden na. Maar ik weiger te kiezen tussen het zelfvoldane nihilisme, de apathie en het zogenaamde reformisme. Groen, geel of rood, het kapitaal omhelst ze al-lemaal! Laat u dus toch maar eens gaan en neem me vast, lees me, verorber me; en ge zult zien: nog nooit heeft een on-afhankelijke gazet zoveel verzet!

Revolutionaire groetjes,
Het schrijversterscollectief De Nar.

> p.1 een levenshouding en tegelijk een filoso-fie.” en “Gebleven ook is de keuze om actuele politieke ontwikkelingen te laten bezinken en -soms na jaren- vanuit vooral historisch, soci-ologische en psychologische perspectieven te bekijken.”? (“Dertig jaar De AS”, De AS 144) Allemaal louter toevalligheden, spelingen van het lot in een vrij en blij kader of zagen we daar toch ergens het woordje keuze opduiken?

Dat hoog en droog geleuter vanuit de knusse fauteuils van de democratie heeft bij ons meer dan eens de haren ten berge doen rijzen. In het laatste nummer (Elfde Jaarboek Anarchisme/ Opgesloten, De AS 148/149) wordt zowaar de verdediging van de “rechtsstatelijke beginse-len” bepleit. Al was het maar uit eigenbelang want “wie anarchisten eerst als ‘bommengooi-ers’ definieert, hoeft vervolgens nog maar één zetje te geven om ze onder de ‘terroristenwet-geving’ te brengen, bijvoorbeeld door de redac-tie van De AS een ‘extremistencel’ te noemen.” (p.92). Er moet daar wel wat afgelachen worden op die redactievergaderingen, maar diepgang? Of wat te denken van volgende genuanceerde analyse: “Nou, in de dagboeken van Konstan-tin Paustovskij komt Machno even voor, naar ik aanneem correct, en mijn conclusie is: een typerend geval van een gewapende klier, etterbuil, welluste-ling.” (in “Onze plek”, Atalanta, De AS 145). We weten niet goed van-uit welk perspectief deze

analyse tot stand kwam, maar misschien moet men de dingen nu en dan nog wat langer laten bezinken... (2) De Vrijbouter wordt in het laatste nummer dan weer kritiekloos omschreven als “een Vlaamse nationaal-anarchistische orga-nisatie”. Wablieft; de Vrijbouter “een Vlaamse nationaal-anarchistische organisatie”? Deze rechtse club omschrijft zichzelf niet eens als anarchistisch. Waar De AS braafjes het pseudo-neutrale begrip “nationaal” gebruikt, gebruikt de Vrijbouter (terecht!) zelf liever het iets duide-lijkere “nationalisme”! (3)

En zo kunnen we nog wel even doorgaan, maar wat baat het? Wat heeft u – die De AS bijvoor-beeld nog nooit ergens tegenkwam of liever De Nar leest – daaraan?

Uit de opeenvolgende aanvallen tegen De Nar (zie bladspiegel 12, 13 en 16) blijkt duidelijk dat men ons niet lust. We hadden graag kunnen schrijven dat De AS ons op regelmatige basis een indigestie bezorgt om u tegen te zeggen, maar daarvoor is het toch allemaal iets “te suf, te gezapig en te postmodern”. De reactionaire schrijfsels van De AS laten ons veelal gewoon koud. De mooi uitgegeven boekjes, met intel-lectualistische pretenties en een zweem van anarchisme, gaan nog wel eens van de hand,

maar met een anarchistische strijd heeft dit al-les bitter weinig van doen. Mocht het hierbij blijven, mocht men zich maar consequent ver-diepen in het historisch zweefwerk, dan was de kous hiermee af. Niet dat we de brouwsels van De AS dan zouden lusten, want die blijven overwegend reactionair. We hadden er wel mee kunnen leven, maar het reactionaire karakter van De AS wordt soms op pijnlijke wijze dui-delijk. Te pijnlijk om gewoon De AS en De Nar te hebben. Als heel verre bureu, nu en dan eens scheldend, maar altijd mooi en braaf binnen de lijntjes van de zo geprezen tolerantie!

Opgesloten

Het laatste nummer (Opgesloten) gaat “onder meer over mensen met anarchistische idealen en daden, over hun opsluiting in het verleden en in het heden, over onbekende gedeporteerden die misschien geen anarchistische literatuur lazten, maar die in praktijk meer libertair wa-ren dan velen van ons.”, aldus redactieraadslid Hanneke Willemse in een inleidend stukje. Zo-als wel vaker bij De AS klonk deze inleiding op z’n zachtst gesteld veelbelovend. Met meer dan gewone interesse doken we er nog maar eens in. Het zal u immers niet ontgaan zijn dat wij maandelijks publi-catieruimte vrijmaken voor het ABC (Anar-chist Black Cross) en de steun aan opgeslo-ten kamerad(inn)en.

Dat er op deze pagina’s en elders in De Nar al vaker aandacht besteed werd aan repressie en verzet, de strijd van opgejaagde en opgesloten ‘actievoerdersters’, ‘criminelenes’, ‘vluchtelin-genes’, ... Desondanks is de publicatie van de maandelijkse ABC-bijdrage een veel te schame-le bijdrage van De Nar aan de strijd tegen ge-vangenissen en aan de solidariteit met gevangen kamerad(inn)en. Schamel, maar niet te verwaar-lozen en des te oprechter. Het is een (zoveelste) bewuste keuze van een schrijversterscollectief dat durft bewuste keuzes te maken en daar ook zonder blozen voor uitkomt!

Ons enthousiasme ten opzichte van het nieuwe nummer van De AS –kunstmatig de hoogte in-geduwd door de inhoud van nummers als ‘Ata-lanta’ en ‘Jazz’ (4)- werd echter rap bekoeld. Naast een opsomming van wat oudgedienden die ooit in de gevangenis zaten, krijgen we vooral veel vaagheid en onbenullig reformisme voorgeschoteld onder veelzeggende titels als: “de opgesloten wandelaar”, “anarchistisch op-sluiten”, ... Op een vijf pagina’s tellend droge analyse over de gevangenisindustrie (in een 100 pagina’s tellend themanummer over opgeslo-ten!) na, geen regel, geen woord over de deten-tiekampen van vandaag, over de praktijken van isolatie en psychische en fysische folter hier en nu. Geen regel, geen woord over anarchistenes

en/of andere vrijheidsstrijdersters die vandaag opgesloten zitten. Ondanks de beloftes bleef het weer allemaal hoog en droog, mooi risicoloos. De keuze om zich afzijdig te houden van de brandjes die hier en nu laaien, om zich boven het strijdgewoel te plaatsen verdoezelt –zoals we eerder al stelden- een duidelijk maatschap-pelijk engagement. De AS dient wel degelijk meesters! In het bijzonder dienen deze gezete-nen de goed georganiseerde wanorde, de heren (en dames) die aan het roer zitten met de wapen-stok naast zich, de managers van de democratie die de mond vol hebben over de verdraagzaam-heid die in werkelijkheid vooral hun geldbeugel en hun machtspositie moet veilig stellen.

Dit verwerpelijk reactionaire engagement dat achter de anarchistische cover van De AS schuilgaat wordt in het nummer ‘opgesloten’ pas echt goed tastbaar. Wie ondanks het be-denkelijke niveau doorleest tot het einde, krijgt naar goede gewoonte nog wat gekanker op De Nar van de hand van onze sakkerende – door het leven struinende – vriend P’tje Lanser. P’tje lijkt wel in een diepe winterslaap gedommeld te zijn, die vier keer per jaar onderbroken wordt opdat hij zou kunnen struikelen over alles wat beweegt en zijn zorgeloze bestaan in het mooie en verdraagzame nederland op de helling ris-keert te zetten. Die struikelingen worden in De AS opgenomen onder de titel Bladspiegel. Bladspiegel past perfect in het “suffe, gezapige postmoderne” blad De AS. In Bladspiegel 16 schrijft deze ‘anarchist’ (onze aanhalingstekens, het schrijversterscollectief): “(In De Nar 197) (5) wordt uitgebreid stil gestaan bij een drielal ‘anarchisten’ (mijn aanhalingstekens, PL), die bij een grenscontrole een pistool trokken, een schot losten, een koppeltje gijzelden, en zich ver-schansten in een pand waar nietsvermoedende mensen zich bevonden. Zij deden wat zij deden omdat hun leven en vrijheid op het spel ston-den. Omdat de vrijheid hen te lief was. Omdat zij niet wilden terugkeren naar de cellen en fol-terkamers in spanje. Zou die vrijheid ook voor die gegijzelden niet een bijzonder lief goed zijn? Echter, geen woord daarover, het doel heiligt de middelen, en je zou eens kritiek hebben op anar-chistische kameraden! Amai!”. P’tje blijft nog even verder ratelen met zijn opgeheven vinger-tje, totaal verstrikt in zijn arrogant moralisme wordt het pas echt pathetisch als hij stelt: “Prik-kelend, maar dan om bijna mijn abonnement op te zeggen, was ‘Buiten de Orde’ 2004/3, waar op de voorkant, buitengewoon onsmakelijk, een afgehakte kop van Balkenende prijkt.” In een vorige aanval op De Nar (Bladspiegel 12, De AS 144) liet P’tje nog weten, dat hij na het le-zen van een artikel over de moord op Pim “wel een wandelingetje (kon) gebruiken”. (6) Na het lezen van zoveel onzin beginnen wij ons steeds meer af te vragen wie er op het bijzonder on-gelukkige idee kwam deze man terug binnen te roepen?!

Laffe aanval

Laat ons even terugkomen op de vraagtekens die P’tje plaatst bij onze solidariteit met onze ge-vangen kameraden. Daar is het ons uiteindelijk om te doen. Laat ons eens uitleggen aan P’tje en zijn ‘anarchistische’ (onze aanhalingstekens!) vriend(inne)tjes van De AS waarom wij De AS vanaf heden liever niet meer krijgen. Waarom wij anarchistenes, vrijheidsstrijdersters, anti-autoritaire linkse strijdersters, lezersters van De Nar,... oproepen om hun steun aan De AS op te zeggen (en aan De Nar en/of aan gevangen

Je kunt De Nar niet alleen lezen, je kan haar ook uitnodigen om in levende lijve plaats te nemen op de kanapee.

Wil je een gezellige babbel organiseren over De Nar en haar strijd, wil je dieper ingaan op een bepaald onderwerp dat ons nauw aan het hart ligt, wil je ons eens confronteren met de kreten van achter een vergeten muur, had je graag een info-avond of workshop georgani-seerd over verzet en repressie (door btw, zie De Nar 192 p.6), AMP eens om een ongezouten mening gevraagd,...? Geef ons een seintje en wij regelen graag de rest.

-- het schrijversterscollectief.

anarchistenes door te storten). Waarom wij niet meer als heel verre bureu in verdraagzaamheid met elkaar kunnen leven. Waarom wij mensen oproepen om de laffe daad en het reactionaire discours van De AS en andere gezetene “anarchistenes”niet zomaar te laten passeren.

Het is toch merkwaardig hoe De AS steeds weer staat te zwaaien met anarchistenes –die veelal verondersteld worden al even ‘in vrede te rusten’-, en er hier in slaagt om in eenzelfde stukje de rechtse club Vrijbouter als “*nationaal-anarchistisch*” te bestempelen en vervolgens totaal ongefundeerde vraagtekens te plaatsen bij het anarchistisch gehalte van de drie strijdmakkers die vervolgd worden in Aachen. Heeft men zich voor het oordelen, voor het veroordelen een minimum verdiept in de strijd van deze anarchistenen, de strijd die ze leveren en de hel die ze proberen te ontvluchten? Heeft men vanuit z’n bunker van moralisme ooit iets gelezen over het FIES, de repressie (in Spanje) en de strijd hiertegen? Waarom stelde P’tje het anarchistisch gehalte van bv. Gabriel Pombo da Silva niet bij eerdere publicaties van hem in De Nar in vraag? Zowel De Nar, als het ABC hebben nooit hun steun voor deze anarchistische kameraden en hun strijd onder stoelen of banken gestoken. Was P’tje toen nog wat aan het wegdromen in de ‘vrij en blij’ wereld van De AS? De Nar is steeds duidelijk geweest als het ging over de steun aan ‘de VIER van Aachen’! Het in elkaar geflanste feitenverslag dat opgenomen is in De AS steekt wat af tegen de hoeveelheid informatie die hierover in De Nar verschenen is en zal blijven verschijnen. Het stukje uit De AS lijkt ons meer aan te sluiten bij de proza van zij die oordelen en veroordelen, terwijl ze noch weten, noch kennen. Het sluit naadloos aan bij de vonnissen van de rechters, bij de hetzerige stukjes geschiedvervalsing van de burgerlijke pers, bij de reactionaire hoog en droog houding van De AS, ...

Nog erger wordt het als P’tje zich voor zijn laffe daad van collaboratie met het repressieapparaat (in het nummer over “opgesloten”!) gaat verschuilen achter de gegijzelden en hun verondersteld verlangen naar vrijheid. In tegenstelling tot de gezeten ‘anarchistenes’ vermijden wij te oordelen als wij niet weten. Wij kennen de gegijzelden net zo min als P’tje ze kent en onthouden ons dan ook van elke gissing over hun streven, verlangen, doen en laten. Maar in tegenstelling tot P’tje willen wij onze vervolgte, opgesloten, gefolterde, ... kamerad(inn)en leren kennen. Willen we hen proberen te begrijpen, proberen te begrijpen wat hen heeft gedreven te doen wat ze doen, proberen te begrijpen wat bepaalde anarchistenes die in spanje vastzitten tot totaal onomkeerbare wanhoopsdaden drijft, ...

Het moraliserende vingertje van P’tje staat -in de beste der De AS-tradities- in het luchtledige te zwaaien, los van elke context, zich afsluitend van elk mogelijk begrip voor de keuzes van onze anarchistische kameraden die momenteel in Aachen vervolgd worden. Zich aldus ver-

schuilend achter de staat en haar klassenjustitie schiet men in de rug van mensen die gevangen zitten en zich vanuit hun positie nauwelijks kunnen verdedigen. Neen, de schijn kan moeilijk hoog gehouden worden; de toekomst van onze strijdmakkersters die de pletmolen van de repressie over zich krijgen kan de redactie van De AS duidelijk gestolen worden. Voor De AS zijn de zinnen “Zij deden wat ze deden omdat hun leven en vrijheid op het spel stonden. Omdat de vrijheid hen te lief was. Omdat zij niet wilden terugkeren naar de cellen en folterkamers in spanje.”, wellicht even veelzeggend als de gratuite gissing over de bijzondere voorliefde voor vrijheid van de –voor korte tijd- gegijzelden. Het doel (de status-quo) heiligt de middelen (de laffe aanval) en je zou eens mensen steunen die niet hopeloos weggezakt zijn in de knusse fauteuils van de democratie! Amai!

Solidariteit, een bewuste keuze

Tot slot zouden we willen afsluiten met enkele citaten uit “*Wij vragen geen toestemming om vrij te zijn*” (“dossier over de gevangenisstrijd en de repressie van anarchistenen in Spanje, 2000-2003”, ABC-Gent mei 2004). De AS vroeg om “*stevige geurvlaggen*”, dit is alvast beter dan de “*stevigste geurvlag*” die wij ooit zouden kunnen “*planten*”. Deze analyses, stellingnamen en bedenkingen van mensen die middenin de strijd staan, dag in dag uit geconfronteerd worden met repressie en de realiteit van de opsluiting, isolatie en folter, vormen de ideale kadering van al het voorgaande. Een soort repliek van de eerst betrokkenen aan al zij die aan de zijlijn blijven staan, om vervolgens van aan de zijlijn te oordelen en te veroordelen. Want één ding mag wel duidelijk zijn: de laffe aanval van P’tje is geen uitschuiver en De AS staat spijtig genoeg niet alleen in het ‘anarchistische’ milieu als het er op aankomt hand- en spandiensten te leveren aan de staat en haar repressieapparaat.

“*Solidariteit moet beginnen met het kennis nemen van wie deze mensen zijn, van hun geschriften, ideeën, ervaringen, kritieken die hun activiteiten en acties motiveren. Dan pas kan een open en eerlijk debat plaatsvinden dat de beweging als geheel vooruit brengt, en wordt vermeden dat men meehuult met de wolven in schapekleren die enkel de angst verspreiden, de verdeeldheid in stand houden, en de reactie dienen.*” (ABC-Gent, p.13 van hoger genoemde publicatie) “*(Er is) een somtijds heftige discussie ontstaan binnen de beweging over de betekenis van solidariteit, over gevangenen en criminaliteit, over de gevangenis en de gevangenismaatschappij, over repressie en illlegaliteit, over geweld, over vrijheid, revolte en revolutie... Geconfronteerd met het volle geweld van de staat, de voortschrijnende verrechtsing in de samenleving, de groeiende tegenstellingen en spanningen wereldwijd, is het zo dat er bij een deel van de beweging een zekere verlamming is opgetreden, terwijl tegelijkertijd kleine groepen anarchistenen de stap hebben gezet naar de illegaliteit en het gewapende verzet. Tegenover deze verlamming (die zich op verschillende manieren uit: het eeuwige wachten op de geschikte ‘objectieve en/of subjectieve omstandigheden’, de pathetiek van de heilige onschuld en de slachtofferrol, het zich opsluiten in het alternatieve getto, de vlucht in drugs en alcohol, ...) (7), hebben zij gekozen voor de individuele revolte, de medeplichtigheid en de revolutionaire solidariteit. Tegenover de voortschrijdende pacificatie en ontwapening, hebben zij ervoor gekozen zich te wapenen; met stenen, molotovs, (kleine) bommen, maar ook met kritische reflectie en theorie.*” (ABC-Gent, p.12 in dezelfde publicatie)

En De AS en co in dit alles? Wel, “*in het heterogene universum van het anarchisme bestaat er spijtig genoeg een groep van individuen die goed gevestigd zijn in het systeem, met hetwelk zij autoritaire tendensen en privileges delen, en die zich anarchistenen noemen. Er zijn er die grote hersenen hebben, andere hebben aanzienlijke bankrekeningen en een sociale status, anderen zijn professoren en steunen op instituties. Enfin, zij allen manifesteren hun eigen anarchisme met perfecte en prachtige artikels in tijdschriften of in goed verzorgde en dure boeken. Zij hebben als bijzonder kenmerk, naast de uitdrukkelijke zorg waarmee zij zich tegen de Staat en het Kapitaal verklaren, de angst om hun privileges te verliezen, de eerlijkheid van hun bankrekeningen, de verkregen rust. Zij delen de mentaliteit en de houding van de politieke personen van de gevestigde macht. In de pers van het ‘democratische regime’ worden ze afgeschilderd als de goede anarchistenen, die met de hoofdletter A, want ze prediken een ideale samenleving, die de anderen maar moeten bereiken, en waarvoor zij niet bereid zijn om de heersers te confronteren: ziek van de terreur die hen in zijn greep houdt, schreeuwen zij als gekken hun veroordeling uit bij elke aanslag tegen de onderdrukking. Zij verdedigen de structuren en personen van de macht, verlenen hand- en spandiensten aan de opgedrongen sociale pacificatie.*” (Collectief van libertaire gevangenen van Jaén II, p.15 eveneens in dezelfde publicatie) Dit stuk lijkt wel geschreven op maat van De AS. Vermits De AS echter alleen in het nederlands verkrijgbaar is, wordt hiermee ons vermoeden bevestigd dat er wel meer ‘anarchistenes’ rondlopen die het met hun arrogant moralisme toch wat te ‘bruin’ bakken. Deze “open brief” is dus ook aan hen gericht.

Over en out

Zelfs wie zware bedenkingen heeft bij het doen en laten van bepaalde anarchistenes verschuilt zich niet achter de “*rechtsstatelijke beginselen*”. Hij/zij sluit zich beter niet op in arrogant moralisme, want dan is de dialoog bij voorbaat in de kiem gesmoord en elke mogelijke solidariteit meteen aan flarden geschoten. Opgesloten in arrogant moralisme kiest men aldus onvoorwaardelijk kant; kiest men voor de structurele onderdrukking, uitbuiting en uitsluiting.

-- Het schrijverscollectief De Nar.

PS: Bij deze is wat ons betreft het hoofdstuk De AS definitief gesloten, zij kunnen hun reactionaire schrijfsels voortaan voor zich houden. Reacties van andere mensen en organisaties zijn natuurlijk meer dan welkom!

De Nar voegt de daad bij het woord...

(7) Het is ons niet geheel duidelijk of het de op-/afsluiting ofwel de pathetiek is die overheerst bij De AS...

kNarrig

GRENZEN WEG! - In de nacht van 25 maart werd er brand gesticht in het stadhuis van Vught door de actiegroep “Grenzen weg!”. De actie was een daad van verzet tegen de vestiging van een deportatiecentrum in deze gemeente. Door het toelaten van het kamp werkt de gemeente Vught mee aan het onmenselijke en misdadige deportatiebeleid van minister Verdonk. De brand werd spijtig genoeg op tijd ontdekt en geblust, er is enkel rookschade. De actiegroep kondigt verdere acties aan waarbij de materiële schade veel groter zal zijn.

POLITIEKE MOORDLUST - De gehate Spaanse Guardia Civil heeft dinsdag 19/04 voor de kust van Cádiz weer eens 22 vluchtelingen die Fort Europa probeerden te bereiken onderschept, onder wie deze keer vier kleine kinderen. Een baby van drie maanden is aan onderkoeling bezweken. Een twee-jarige peuter is in kritieke toestand in het ziekenhuis opgenomen. Dit is dan nog slechts het topje van de moorddadige ijsberg.

UITGEPAKT EN INGEPAKT - In Hasselt werd opnieuw een kraakactie gekelderd. Na twee dagen bezetting, een opening met een volkxkeuken en heel wat solidariteit heeft de politie een einde gemaakt aan wat een nieuw avontuur in de jungle van het stadsmanagment had kunnen zijn. Maar kraken gaat door, ook in Hasselt!

GROENGRAP – Naar aanleiding van een rechtszaak tegen de krakersters van het Oud Gouverneurshuis in Antwerpen kwam Groen met een fantastische grap op de proppen: ze willen dat de overheid ‘kraakcontracten’ opstelt tussen ‘krakersters’ en de eigenaar. Een zoveelste misplaatste poging om de woonstrijd binnen de democratische normen te brengen. De Nar wacht vol spanning de ontdekking van een leegstand pand van Groen af – en nee, er zal geen contract aan te pas komen!

HALLO, POLITIE? – In Molenbeek maken jongeren van ‘Geen flikken in onze wijken’ een werkelijkheid. Politiecontroles worden onthaald op molotovs, arrestaties worden verhinderd door rellen. De flikken hebben inderdaad niets te zoeken in onze wijken – en ook ergens anders niet. Actieve solidariteit met de 2 jongeren die gearresteerd zijn omwille van hun verzet tegen de militarisering van hun buurt!

WOELIGE OOSTEN – In de ex-sovjet-republiek Kirgizië joegen opstandelingen de regering weg. Gevangenen en politiekantoren werden platgebrand, bedrijven bezet. De commerciële media heeft het uiteraard over een vreedzame revolutie. Ondertussen hebben oppositiepartijen de sociale orde weer hersteld. Maar niet getreurd: de koorts van de opstand is ontsluitbaar. Trouwens, het revolutionaire vuur verspreidde zich door de hele regio. Ook in Mongolië kwamen mensen gewapend in opstand, en in heel Kazachstan braken rellen uit.

LEEGSTAND GESTOPT, WONINGNOOD OPGELOST – In Antwerpen werd een week geleden een einde gesteld aan de leegstand van een woning in de Ploegstraat, waar al bijna een jaar het gekraakte Anarchistisch Buurthuis ‘t Kievitje standhoudt. Mogen duizend panden bloeien!

VOLKSVERDEDIGING – Toen de flikken in Antwerpen-Berchem een licht mentaal gehandicapte vrouw op straat mishandelden omdat zij op het verkeerde

> p.6

Wees gewapend, de repressie staat paraat!

Belgische Staat stelt actieplan radicalisme voor

Midden april stelde het ministerieel comité voor Inlichtingen en Veiligheid het ‘actieplan radicalisme’ voor. Veel informatie hebben we nog niet kunnen bemachtigen, en als de Nar zullen we waarschijnlijk ook wel geen inzage krijgen in het beruchte plan. Het staat echter vast dat dit plan een golf van repressie voorbereid – moesten de hoge heren het nodig achten...

Waar gaat het precies over? Oorspronkelijk was het actieplan gericht tegen fundamentalistische islampredikers en organisaties. Naarmate het plan meer invulling kreeg, werd het in het belang van de veiligheid van de democratische rechtsstaat geacht om alle radicale strekkingen te viseren. De pers die al inzage had citeerde uit het actieplan: het plan richt zich tegen alle uitingen “van opruiende taal, fundamentalistische ideeën, racistische, anarchistische en extremistische meningen.” Het plan werd opgesteld door het ministerieel comité voor Inlichtingen en Veiligheid dat bestaat uit

premier Guy Verhofstadt, vice-premiers Patrick Dewael, Laurette Onkelinx en de ministers Flahaut (Defensie) en Landuyt (Mobiliteit). Concreet maatregelen die voortvloeien uit het plan zijn: weigering van visa aan extremistische predikers (en dus waarschijnlijk ook aan anarchistinnen en radicale activisten allerhande moest dat nodig zijn), beelden van fysiek geweld zullen strafbaar gemaakt worden (elke steen is er teveel aan), aanzetten tot terroristische misdrijven (directe actie zal daar, gezien de huidige maatschappelijke wind, ook wel onder vallen), alternatieve boekhandels en vzw’s die publicaties verspreiden waarin terrorisme (directe actie, gewapende strijd,...) wordt aangeprezen zullen streng worden gecontroleerd en aangepakt. Klinkt heftig, niet?

Nu, wat kunnen we hier uit leren? Eerst en vooral dat het democratische staatsapparaat niet in staat is tot het maken van een (toch wel zinnig) onderscheid tussen extremisme en radicalisme. Het is meer dan een woorddiscussie: extremisme is een term die, ook door anarchistinnen, gebruikt wordt voor autoritaire fundamentalismen (christensektes zoals het Opus Dei, islamisten, fascistinnen,...), terwijl radicalisme gaat over het tot op het bot gaan in je analyse en actiemethode. Wilt dat dan zeggen dat anarchistinnen (als mensen die radicaal alle machtsverhoudingen in deze maatschappij in vraag stellen en direct en zonder omwegen bevechten) over lijken zullen gaan totdat iedereen A las barricadas zingt? Nee, wij zijn geen autoritairen, wij geloven in de vrijheid van eenieder, en wij vechten voor de vrijheid van allen. Dat wij daarvoor niet (uitsluitend) de middelen gebruiken die onze vijand vadertje Staat ons voorschrijft, spreekt nogal voor zich. Maar de Staat kan dat onderscheid niet maken, de Staat kan omwille van haar eigenbelang en voortbestaan geen onderscheid maken tussen hen die haar willen vernietigen en geen nieuwe Staat in de plaats willen, en zij die gewoon de macht willen veroveren. De gelijkschakeling van anarchisme met fundamentalisme en racisme door de Staat is misschien pijnlijk, maar verwondert ons niet.

Ten tweede geeft dit actieplan een duidelijk signaal naar ons: of je blijft binnen de wettelijke grenzen die door onze vijanden zijn uitgetekend, of je houdt vast aan je strijd voor vrijheid – wars van bepalingen, in volle verantwoordelijkheid. Dat het tijd wordt voor iedereen (moest dat nog niet gebeurd zijn) die met directe actie en strijd bezig is om na te denken over bescherming en verdediging tegen de repressieve tentakels van de Staat, mag nu wel stilaan voor iedereen duidelijk zijn.

Laten we nu ook niet de logica van de Staat volgen en betogingen organiseren om aan te tonen dat we niet slecht-radicaal zijn maar idealistisch-radicaal, dat we niet staatsgevaarlijk zijn maar gewoon alternatief, dat we ons zullen beperken tot de legale ‘oppositie’ mogelijkheden, en meer van die blablabla... Integendeel: onze strijd is er wel degelijk (en dat hebben ze goed gezien!) voortdurend op gericht om de Staat in de problemen te brengen en te raken waar het kan. Wij zijn geen wereldverbeteraars, wij vechten voor onze individuele en collectieve vrijheid. Ons enige antwoord op zo’n actieplan kan zijn om nog intensiever, nog efficiënter en nog directer te strijden. Zij aan zij met andere mensen die – omwille van misschien helemaal niet enorm revolutionaire doelen – in strijd zijn. Maar we moeten er staan, we moeten het conflict buiten

de democratisch-aanvaarde en legale grenzen verderzetten. Denk je soms dat we tijd hebben om even achterover te liggen en te wachten tot de storm geluwd is? De schrale schijnvrijheden die ons enige bewegingsvrijheid gaven binnen het legale kader worden nu overal aan banden gelegd (controles, camera’s, preventieve arrestaties, pamflettenverbod, administratieve boetes,...), onze broeders en zusters komen in asielkampen terecht, we moeten zwartwerken voor hongerlonen om rond te komen of werken aan onze eigen afstomping als slaven van schermen en robotten, de oorlog is permanent aanwezig (de wapens worden via onze achtertuin vervoerd),...

Maar er is ook strijd! Minder en minder mensen zonder papieren laten zich doen en nemen zelf het (kraak-)heft in handen, de strijd tegen controles en razzia’s wordt opgevoerd, het stadsmangement wordt van overal aangevallen, er is actieve solidariteit met onze gevangen kameralen,... Laat ons dus niet beginnen mekkeren over het feit dat de Staat zichzelf wapent tegen haar onderdanen. Kunnen we iets anders verwachten? Ons antwoord kan alleen maar een intensere strijd zijn! Wees gewaarschuwd!

-- ABC Antwerpen

- Laten we ook niet vergeten dat dit actieplan niet uit de lucht komt vallen. Gelijkaardige repressiewetten zijn al jaren geleden in Griekenland, Spanje en Italië ingevoerd en in Duitsland wordt de terrorismewetgeving (artikel §129a) sinds kort terug gebruikt tegen activisten, autonomen en anarchistinnen. Denk ook maar aan de hetze rond Europol die zich actief ging bezig houden met de vervolging van anarchistinnen (2000 – 2001). Hieronder vind je een lijst van publicaties die daarover handelen.
- Repressie van Europol: http://www.geocities.com/abc_gent/ onder ‘Teksten’
 - “Magdeburg 3”. §129a; antiterrorisme in Duitsland. Een uitzonderingsparagraaf als politiek wapen tegen extreem links, met achtergrond en brieven van Daniel, Marco en Carsten, 40 p., 1,5€. Uitgegeven door en bestellen bij ABC-Gent.
 - “De zaak Marini”. Repressie van anarchistinnen in Italië, 60 p., 3 €. Uitgegeven door en te bestellen bij ABC-Gent.

Wapen jezelf tegen repressie! Via De Nar (mail: info@denar.be) kan je ‘btw’ vragen voor een workshop rond directe actie en repressie. Daarbij komt het nut en de mogelijkheden van een non-coöperatieve houding tegen het rechtsapparaat aan bod, het opbouwen van een cultuur van veiligheid binnen je collectief/affiniteitsgroep/...

Voor de rechtbank zullen we nooit winnen...

Leuvense krakersters vervolgd

Hoewel steeds meer mensen uit Leuven weggeduwd worden omdat zij een woning op de privémarkt niet kunnen betalen en de Leuvense a-sociale huisvestingsmaatschappij Dijledal een politiek van economische uitsluiting voert (1), staan er talrijke huizen leeg in deze stad. Hoewel Leuven bijzonder arm is aan niet-commerciële en onafhankelijke ruimtes voor het organiseren van sociale activiteiten, staan er talrijke ruimtes te verkrotten.

Wij verschijnen op 11 mei voor de rechtbank omdat wij ons recht om te leven en om onze levens te vormen opgeëist hebben door het kraken van één van deze leegstaande gebouwen. Het pand aan de Diestevest 83 dat eind augustus 2004 gekraakt werd, stond al minstens vier jaar onbewoond. Het regende binnen in de bestofte woonkamer, verscheidene meubels bevonden zich in een vergevorderd schimmelstadium en de tuin was een ondoordringbare wildernis geworden. Wij kraakten het huis omdat wij een plaats nodig hadden om te wonen en om sociale activiteiten (zoals informatieve filmprojecties en een gratis/ruil-winkel) te organiseren. Het kraakpand werd ontruimd door de politie die zonder enige wettelijke papieren de deur openstampte. Wij hebben gezien hoe de gewapende arm der wet onder één dakje heeft gespeeld met

de eigenaars die ‘hun’ woning lieten verkommeren. Zowel de eigenaars als de politie en de slotenmaker weten op welke manier wij op straat gezet werden. Nadien verklaarden de eigenaars aan de pers dat de politie het kraakpand binnengebroken is, de politie beweert in haar rapport echter dat de eigenaars de kraker/sters eigenhandig het huis uitgezet hebben. De media maakte van het gebeuren achteraf weer eens een machtsgetrouwe show waarin verschillende incorrecte verklaringen van de eigenaars probleemloos de hoofdrol speelden. Dat wij uit de leegstaande woning van de erfgenamen van overleden ex-schepen van huisvesting Duchesne weggejaagd werden, zou natuurlijk ook wel wat te maken kunnen hebben met het geslaagde machtsmisbruik.

Vroeger durfden we wel eens naïef zijn en geloofden we dat iedereen in deze samenleving het recht heeft op een woning, zoals dat geschreven staat in de universele verklaring van de rechten van de mens. Later ontdekten we dat in deze rechtsstaat het eigendomsrecht (dat in dezelfde verklaring van de rechten van de mens is opgenomen) altijd zwaarder doorweegt dan het recht op wonen, dat zij die hebben altijd beschermd worden tegen zij die niet hebben. De wetten, opgesteld door de mannen van de staat

of het gemeentebestuur, hebben steeds de bescherming van een wereld waar enkelen tieren in weelde en velen leven in ontbering tot doel.

Overall ter wereld worden zij die niet hebben (of het nu gaat over een huis, geld of papieren) achterna gezeten, opgepakt en opgesloten. Wij verzetten ons tegen een samenleving die alleen maar werkt door het uitsluiten van zovele mensen. Wij vervolgen rijke eigenaars door het bezetten van hun ongebruikte huizen. Omdat wij nood hebben aan gebouwen om in te wonen en om sociale activiteiten te organiseren. Omdat wij niet alleen zijn. Wij willen een samenleving waar iedereen een dak boven zijn of haar hoofd heeft en waar iedereen vrij is om zijn of haar eigen leven in samenspraak met anderen op te bouwen. Wij geloven niet dat wij dit ooit in de rechtszaal zullen winnen. We komen voor op 11 mei om 9u00 in het gerechtshof van Leuven. Iedereen is welkom.

-- De kraker/sters van de Diestsevest

(1) Schepen van huisvesting Jaak Brepoels uitte zich in de Zondag van 25 augustus solidair met de kraker/sters. Brepoels is als schepen van huisvesting één van de directe verantwoordelijken voor de economische uitzuiveringspoli-

tiek van het Leuvense stadsbeleid. Wie geen geld heeft of de tijd niet heeft om jaren lang te wachten op een schamele sociale woning, komt de stad niet binnen. Wat in Rotterdam in de wet geschreven staat (in Rotterdam mag je niet wonen wanneer je niet over een bepaalde som geld beschikt), gebeurt in Leuven -net als in vele andere steden- door de praktijk. Sociale woningen die jarenlang niet onderhouden werden door Dijledal, worden nu één voor één ontruimd om achteraf gerenoveerd te worden en verhuurd of verkocht te worden aan hogere prijzen of aan mensen met een hoger inkomen. De uitsluiting van de mensen met lagere inkomens verantwoordt Dijledal net als andere a-sociale huisvestingsmaatschappijen door te zeggen dat er te veel armen zijn die hun huur niet betalen en dat zij daarom nood hebben aan mensen die hun huur wel betalen opdat zij niet in de schulden terecht zouden komen. Geen geld, geen sociale woning. Inmiddels komt heel de historie Dijledal de stad Leuven goed uit. Zij schrijft immers in haar structuurplan, dat de stad meer jonge en kapitaalkrachtige gezinnen wil aantrekken. Met Brepoels’ vrijblijvende solidariteitsverklaring (die bovendien daags na de ontruiming in de krant verscheen) kunnen wij niet eens lachen, we weten welke politiek er achter zijn hypocriete woorden schuilt.

Mobilisatiedagen voor de kraakpanden in Louvain-La-Neuve van 5 tot 8 mei

Een ongeluk waardoor een vrachtwagen in brand schoot, heeft in het kraakpand van Louvain-La-Neuve (tijdens de nacht van 5 op 6 maart) de dood van twee kinderen veroorzaakt. Deze gebeurtenis is ruimschoots gemediatiseerd en is uitgemond op een algemene veroordeling (onverantwoordelijkheid,...) van de levensstijl van de kraker/sters, zelf toen bevestigd werd dat de brand -die veroorzaakt werd door de oververhitting van een dominostekker- zuiver een ongeluk was. Om ons te verzetten tegen de politieke recuperatie van dit dramatische ongevalwaarvan de gevolgen zich al laten voelen (uitgeoefende druk op kraakpanden in Vlaanderen), zullen 5 mobilisatiedagen plaatsvinden van 4 tot 8 mei in Louvain-la-Neuve. Over dit onderwerp zijn twee communiqués samengesteld en verspreid.

COMMUNIQUE VAN DE BEWONERS VAN “LA ZONE OKUPEE”

Het tragische ongeluk dat plaatsvond in de nacht van 5 op 6 maart heeft ons, zoals iedereen, maar zonder twijfel nog meer; geshockeerd en van streek gebracht. De feiten die in de media zijn verschenen, hebben ons aangezet om het volgende uit te drukken: Vandaag is erkend dat het drama ontstond door de oververhitting van een dominostekker. Dit had overal kunnen gebeuren. Wij zijn niet minder verantwoordelijk dan eender wie en we vragen respect voor onze levenswijze. We doen wat we kunnen met de middelen die we hebben. Was er een drama zoals dit nodig opdat de vraag gesteld kon worden over de waardigheid van de geëngageerde mensen die gemotiveerd zijn door een sociaal en cultureel project? Langs de andere kant willen we niet uitwijken over de pogingen tot politieke en gevoelsmatige recuperatie die plaatsgevonden heeft. Sommigen profiteren er blijkbaar van om persoonlijke rekeningen te vereffenen: het is spijtig. We zijn in het bijzonder geraakt door laffe en leugenachtige aanvallen die ten onrechte gelanceerd zijn, waarvan sommige in onze naam en buiten ons weten om. Tegenover dit alles willen we, zoals de moeder van deze twee magnifieke kleine deugnieten, zeggen: “Vandaag, tot in het oneindige, is hun boodschap de volgende... Houd van het leven!!”

5 april 2005, “La Zone Okupée”: NAAR AANLEIDING VAN KRAAK-PANDEN EN ANDERE ‘STORENDE’ PLAATSEN

Als gevolg van het ongeval dat La Zone Okupée van Louvain-La-Neuve getroffen heeft (en ons allen in de rouw gedompeld heeft), staan we nu voor het feit dat de plaats zal afgebroken worden door de autoriteiten. Het afbraakproject dat van dit tragische ongeluk profiteert is een veroordeling van iedereen -overal ter wereld- die een ontdekkingstocht doet om andere manieren van leven te vinden, van iedereen die zich verenigt, van iedereen die ruimtes bezet en kosteloze plaatsen creëert waar je kan leven en elkaar kan ontmoeten. Het is een veroordeling van allen die zich, in het kader van de huidige wooncrisis, organiseren in afwijkende praktijken buiten de koopwereld om, van allen die ondanks de duizenden obstakels de logica van de consumptie en de winst weigeren.

De politieke recuperatie van het ongeval in het kraakpand 111 (en de eenzijdige stigmatisering van de media) betekent een gevaar voor alle andere alternatieve leefplaatsen. Het gaat hier om een algemene politiek van veroordeling, afbraak en uitschakeling van kraakpanden, maar ook van andere culturele of sociale plaatsen. Het is onaanvaardbaar dat de politiciers –of een monopolistische eigenaar als de UCL- zich door het gebruik van bulldozers kunnen verzetten tegen iedereen die hen stoort. De marginaliteit, het anders zijn, de alternatieve woonplaats en de economische onzekerheid kunnen niet met bulldozers aangepakt worden.

Indien dit politiek en mediatiek misbruik van een dramatisch ongeluk niet bestreden wordt, vormt het een emotioneel en precedent voor alle grote eigenaars, alle burgemeesters,...

Na de zaak van Louvain-La-Neuve is de inzet het volgende: de uitbuiting van dit ongeluk en zijn mediatieke echo om storende plaatsen in Ottignies-Louvain-La-Neuve of eender waar te kunnen doen verdwijnen. Momenteel wordt er op bezette panden en terreinen in Vlaanderen in deze zin al druk uitgeoefend. Leefplaatsen, niet-commerciële plaatsen, plaatsen van vreugde en creativiteit- kraakpanden zijn vaak de thuis van fantastische ervaringen, nuttig verzet en waardevolle ideeën. Plaatsen van cultuur, tegen-informatie, gastvrijheid, solidariteit; ze zijn vaak een open poort naar rechtvaardigere werelden toe, werelden die klaar zijn om gebouwd te worden. Werelden om te bouwen tegen wind en regen in.

En helaas, tegen de bulldozers in...

(voor het programma van de mobilisatiedagen, zie de anargenda)

Brief van Bart Düsseldorf, 26.11.2004

Ce qui est vivant bouscule
tout pour vivre et crée, pour vivre,
ses propres lois, c’est irrésistible.
-- Antoine de Saint-Exupéry

Kameraden hebben me gevraagd iets over mezelf te schrijven. Ik ben geen mens van al te veel woorden. Maar toch, afgezonderd van elke interactie, van elke menselijke eerlijkheid, komen snel vele gedachten bij me op.

Nu, ik ben een 26-jarige anarchist, zo’n 3-4 jaar draag ik die ideeën met me mee en leef ik in een soort symbiose met ze, met de realiteit als voedingsbodem. Zij vormen me net zoals ik hen vorm geef naar mijn individu en ervaringen. Zo zijn we van kennissen tot geliefden geworden, met nog dagelijks ruzies en twijfels doorheen de conflicten die we zoeken met het leven dat ze ons opdringen.

De anarchie is een noodzakelijkheid voor het leven geworden. Ik heb de vrijheid geproefd in individuele zowel als collectieve mogelijkheden, los van de sleurende abstractie van het kapitalistische bestaan. Die smaak raakt niet meer uit mijn mond, en al het andere doet me alleen nog walgen. Elke dag lopen we rond in een net van machtsrelaties, een ‘matrix’, die ons een rol opdringt los van enige relevantie voor de eigenheid van onze persoon en onze verlangens. We moeten onze dag indelen naar een doorgedraaide economie en een in zichzelf verstrikte bureaucratie, om ons uiteindelijk elk gevoel van spontaneïteit te doen verliezen. We gaan naar de dokter, de psychiater voor drugsproblemen, depressies, ... om ons terug te vinden in de kelder met een koord om de hals. “Waarom toch?” vraagt de verkrampte zapper zich af. Elke plaats en tijd voor collectiviteit wordt ons afgenomen. Maar we zijn toch vrijer geworden, niet? ... Onze rechtschapen democratie geeft ons dagelijks trappen onder de gordel maar dat voelen we zelfs niet meer. Elke eigen wil of gevoel van zelfrespect verdwijnt in het ‘algemeen welzijn’. Iedereen draagt zijn/haar steentje bij door eerlijk zijn/haar brood te verdienen, t.t.z. te kruipen om de luxe van de bourgeoisie te onderhouden. Verblind door een valse arbeidsethiek dwalen we door onze eigen levens. Dat de wereld aan het branden is, merken we niet meer. We zijn verloren gelopen in ons spiegelbeeld, dat de sociale oorlog ons aan enige betekenis verliest. Net daar begint onze strijd, ons te ontketenen van de moderne wanhoop die ons doet wegzinken. Onze eigen strijd als individu te erkennen en door die strijd bondgenoten te vinden, om zo onze kracht in collectiviteit te ontdekken.

Het betreurenswaardige is dat ik door de jaren, en zo ben ik weer bij mijn eigen verhaal, die verslagenheid bij vele anarchist^{en} teruggezien heb, dat het zowaar aanstekelijk werd. Dit tot op zo’n diepte dat het meedraait tot in hun ideeën en hun ‘acties’, die voorkauwen op oude formules, ‘linkse’ tradities. Over de slagvaardigheid van ‘links’ hoeven we niet veel te zeggen. Het is een voorspelbaar, berekend deel van dit systeem geworden waar de democratie graag naar verwijst om zijn tolerantie te bewijzen. Anderen lopen waarschijnlijk ook verloren omdat ze de massa’s niet organiseren kunnen, met een grijnzende knipoog naar de autoritaire communisten en reformisten.

Dat de realiteit bescheten is, dat weten we. Er ons door laten vangen, dat kunnen we niet toelaten. We weten dat we een kleine minderheid zijn... Ons gebrek aan ‘effectiviteit’ is geen reden om het zicht van onze horizon te doen afwenden, enkel een reden om verder kritisch te blijven en verder te vechten. De ‘hoop’ ligt in onszelf en onze strijd. Hopen voor ... is enkel een christelijke reflex die ons in onmacht doet vallen. Het conflict is permanent en zal een constante blijven. Al was het maar om onze waardigheid hoog te houden. Dat is wat anarchisme en de realiteit me geleerd hebben.

Nu, in de handen van de vijand, zie ik voor de eerste maal het binnenste van het repressieve apparaat. Ze vertellen me dat de gevangenis een weerspiegeling is van de maatschappij. Als dat zo is dan is het soms echt zielig. Aan sommigen schreef ik al het gevoel te hebben terug op school te zijn door de kleine mentaliteit hier en de opgedrongen routine. Hmm, zegt dat wat over het schoolsysteem of over de gevangenis. Het is absurd. Als je eventjes, als de duiven op het dak, deze situatie aanschouwt. Ik kom terug van het uurtje rondje lopen en daar staat mijn waakhond klaar met de deur open. Hij zegt “tsuss”, soms echt vriendelijk, en sluit me op voor 23 uur... Democratische beschaafdheid. Tja, ‘t is een job als een ander zeker. De regels volgen wat die ook zijn. Als ze me morgen moeten slaan, zullen ze er ook niet veel scrupules over hebben. Daar is die overheersende arbeidsethiek weer... Tenslotte ben ik de gevangene hier. Ik hoor nu in de coulissen de bewaker telkens weer zingen: “Ja, er lebt noch, er lebt noch”. En ik moet denken aan de zelfmoordberichten die hier elke zoveel tijd gesprek van de dag zijn. Het cynisme en fatalisme bekleden de gangen... Doch harden ze me enkel in mijn overtuiging. De gevangenis zal altijd deel zijn van de ervaring van een anarchist en van een anarchistische beweging. Als we dit geen duidelijke plaats geven in onze acties en organisaties, zijn we gedoemd te ‘strijden’ in illusies en te leven in oneerlijkheid met onze ideeën.

Okee, ik wil eindigen met te zeggen dat als je in jezelf de noodzakelijkheid niet vindt om te vechten, hou op met erover te praten. Anarchisme wordt enkel een abstractie. Het vervalt in een modeshow voor de ene en in een voorhoedementaliteit voor de andere. Revolutionaire solidariteit, het bindweefsel van onze strijd, leeft enkel in het herkennen van de eigen strijd in die van de andere en de hieruit volgende actie. Al het andere is burgerlijke praat.

Hierbij neem ik de kans om mijn drie kameraden te groeten met een warme omhelzing. Tot in het theater van de gerechtigheid. Ik kijk er naar uit jullie daar terug te zien. De gedachte alleen brengt een glimlach op mijn gezicht. Ook wil ik alle anderen veel kracht toewensen, die strijden tegen de eenzaamheid van de gevangenis en opgesloten zijn voor hun rebellie tegen elke vorm van macht en manipulatie.

Dat we mogen groeien als vernietigend onkruid door hun betonnen constructen.

Nog een warme omhelzing voor allen met mij

Mijn hart is bij jullie

Voor de anarchie en het einde van dit spektakel

-- Bart

Aachen 20-5

Kort verslag van een bewogen procesdag: 20 april

Zoals reeds vermeld werd in voorgaande verslagen, zijn de vervoers- en gevangenisomstandigheden van vooral Gabriel en Jose alles behalve menswaardig te noemen. Gabriel zelf was de eerste om te protesteren tegen zijn behandeling. Gedurende de vier laatste procesdagen scheurde hij systematisch zijn kleren in de cel van het gerechtsgebouw en verscheen enkel in onderbroek voor het hof.

Die twintigste april zou zijn verzet echter navolging kennen bij de ondersteuningsgroep. Wanneer het hof die dag de zaal betreedt, gaan de sympathisanten zoals gewoonlijk zitten. Zeven van hen blijven echter staan en beginnen zich uit te kleden voor het hof, terwijl ze “Isolatie is moord” scanderen. Hun naakte lichamen zijn beklad met slogans als “Jullie justitie eet mensenvlees!”

Na een ogenblik van vertwijfeling roept rechter Nohl de naaktlopers bij zich en vraagt hun identiteit op. Op zijn verzoek besluiten alle sympathisanten zich terug aan te kleden. Een iemand houdt echter het been stijf. Hij verklaart dat, zolang er niets verandert aan de gevangenisomstandigheden van de aangeklaagden en Gabriel gedwongen wordt naakt voor het hof

te verschijnen, de protesten van de ondersteuningsgroep zullen blijven voortduren. Wanneer deze verklaring op gejoel onthaald wordt door de andere toeschouwers, worden ook zij door rechter Nohl ter verantwoording geroepen. Na hun verklaringen, nodigde Gabriel hen enthousiast uit zijn gevangenisafdeling te vervoegen en daar samen een vergadering te houden.

Na kort overleg beslist het hof vervolgens de weigeraar drie dagen op te sluiten wegens “schuldig gedrag voor het gerecht”. De overige zes wordt bevolen de zaal te verlaten wegens “onbetamelijk gedrag”. Gelijktijdig met de actie worden voor de rechtbank pamfletten uitgedeeld om de voorbijgangers in te lichten. Wanneer een deel van de pamfletten in beslag genomen wordt, besluit rechter Nohl het pamflet integraal voor te lezen en te laten opnemen in de akten van het proces. De voorlezing wordt met een glimlach ontvangen door Gabriel: “Daarbij sluit ik me aan”.

Na een korte pauze geeft Gabriel een verdere verklaring waarin hij stelt dat “het moeilijk is de voorvallen in Aachen te begrijpen”. Om ze echt te kunnen vatten, moet men de oorsprong ervan kennen. Het gerecht interesseert zich echter niet in het minst in deze oorsprong vermits het dan met een onbegrijpelijke waarheid zou geconfronteerd worden. Wie gelooft dat de waarheid

te vinden is in de rechtszaal, gelooft ook dat er zaken bestaan als humanitaire oorlogen, dat mensen beter worden van opsluiting en dat er geen ongelijkheden bestaan. Indien het gerecht onbevangen is, waarom worden dan alle getuigen die de verdediging opvraagt, afgewezen? In plaats daarvan worden de aangeklaagden als terroristen behandeld en staan niet hun daden, maar hun politiek en hun moraal terecht.” (vrije weergave)

Ook de daarop volgende procesdag (22 april) was opmerkelijk en wel in twee opzichten. Ten eerste werd de getuige gehoord, die door de drie als ‘gijzelaar’ genomen werd in zijn garage. Opmerkelijk was dat hij in de eerste plaats uithaalde naar de politie, die zijn auto en zijn omheining beschadigd hadden en hem daarvoor nog steeds niet vergoed hadden. Vervolgens vertelde hij het hof hoe de gebeurtenissen verlopen waren: hoe hij de drie thee aangeboden had, één van hen verzorgd had en hen gewaarschuwd had niet naar buiten te gaan voor de avond inviel, omdat de politie hen zou neerschieten. Hij vertelde ook hoe hij meerdere keren het gebouw verlaten had om met de politie te spreken, tot hem de toegang tot het pand geweigerd werd, omdat hij hen weigerde te ‘verraden’. Over de wapens zei hij dat ze ergens op de grond rondslingerden. Bij het verlaten van de rechtzaal stond de getuige er, ondanks de tegenwerking van de bewakers, op om de drie een hand te geven en Gabriel te vragen naar zijn verjaardag. “Ik zal je een cadeautje opsturen.”

De procesdag werd afgesloten met een verzoek tot vrijlating van Bart door zijn advocaten, vermits alle getuigen tegen hem reeds gehoord waren en uit die getuigenissen zijn rol afdoende gebleken was. Dit verzoek zal tegen de volgende procesdag behandeld worden.

Een ellendig spektakel

Relaas van de tweede en derde uitvoeringsweek van een briljant theaterstuk.

Reeds na de eerste twee procesdagen begon de stemmingmakerij in de Duitse pers: de sympathisanten gedroegen zich als kleine anarcho-sterren, die de beschuldigten onophoudelijk verheerlijkten als moderne Robin Hoods. Geen greintje medelijden hadden ze voor wat de gijzelaars hadden moeten doorstaan. Als een school kinderen schoven ze aan, zetten zich in de toeschouwerbanken en aanschouwden met open mond hun martelaren...

Elk groots spektakelstuk heeft zijn woordvoerders en recensenten nodig. De arena moet gevuld met alle denkbare spelers en als niet alle rollen gespeeld worden zoals verwacht, bedenken we wel een aantal figuranten om die leemtes op te vullen. Morgen moet er weer iets in de krant. Morgen op de trein moeten de pendelaars artikels kunnen lezen over hoe het diegenen vergaat die geen genoeg nemen met hun ellendige bestaan. Morgen op de trein moeten de pendelaars wederom het avontuur voorgeschoteld krijgen dat ze missen in hun eigen levens.

En ieder speelt zijn rol naar best vermogen. De rechter die de gijzelaars peilt naar hun gevoelens omtrent de sympathiebetuigingen van de toeschouwers en hen daarmee als enthousiaste supporters van willekeurige gijzelingsacties opvoert. De procureur die de beschuldigten elk

recht op een menselijke behandeling ontzegt op basis van de beschuldigingen. De deskundige die het onverantwoorde wetenschappelijk verantwoordt. Het team van specialisten dat de schuldvraag zal uitsmeren over de hele persoonlijkheid van de beschuldigten...

Op dit podium wordt iedereen speler. Ook diegenen die het stuk op boegeroep onthalen, schrijven mee aan het script. Ze hielden bordes omhoog die de vervoersomstandigheden van de beschuldigten aanklaagden (Brillen af, oren open, ketens weg, broek aan! Stop de folter! Folter is realiteit...); stonden op voor de beschuldigten, gingen zitten voor het hof en onthaalden de beschuldigten op applaus. Ze vallen als figuranten uit hun rol, maar de regie is flexibel en vergeeflijk. Enkele aanpassingen en hun uitingen van walging en verontwaardiging brengen het spel weer op smaak.

Ook de beschuldigten zelf worden in de dwangbuis van een rol gedwongen: de rol van schuldige en minder schuldige, de rol van martelaar, van gijzelnemer, terrorist of toevallige gezel. Gabriël die uit protest tegen zijn vervoersomstandigheden reeds drie procesdagen lang zijn kleren verscheurt in de wachtcel van de rechtbank en in onderbroek voor het hof verschijnt, provoceert de rechter en lokt een verkoudheid uit. José, die zichtbaar lijdt onder zijn gevangenis- en transportomstandigheden, veinst zijn zwakke gezondheid. De tegenspelers passen

zich vlekkeloos aan: telkens wanneer er geroepen wordt, wanneer er geprotesteerd wordt, wanneer de achtergrond van de beschuldigten ter sprake komt...hebben ze een antwoord klaar dat het verzet in de logica van de rechtsgang dwingt: “Er zijn weinig plaatsen te bedenken waar de onterfden minder macht hebben dan in een rechtbank (...) De kracht van de uitgebuitenen vindt haar basis altijd ergens anders.” (Aldo Perego in ‘Revolutionaire Solidariteit’).

Ondanks dit hele rollenspel neemt de spanning in de rechtszaal met elke procesdag toe. De banale woordentwist van clowns, priesters, woordkunstenaars en waarzeggers verbergt een realiteit die als een dreiging boven toeschouwers en beschuldigten hangt. Een realiteit die ons toekomt, omdat we voor het leven gekozen hebben.

Voor een letterlijk verslag van de zittingsdagen en verdere achtergrondinformatie verwijzen we graag naar de webstek van de ondersteuningsgroep (www.escapeintorebellion.info) of naar indymedia Oost-Vlaanderen. Het proces werd met maar liefst vier maanden verlengd. De bijgekomen procesdagen zijn: MEI: 4, 6, 30 JUNI: 7 JULI: 6, 8 AUGUSTUS: 1, 4, 5, 22, 24.

OPROEP: 4 MEI: INTERNATIONALE ACTIEDAG IN SOLIDARITEIT MET DE KAMERADEN VAN AACHEN

KNarrig

> p.3 moment de straat overstak, deden de omstaanders niet alsof hun neus bloedde. Meer dan tweehonderd toegesnelde mensen bekogelden de flikken met blikken en reddden de vrouw van de fascistische brutaliteit. Drie flikken raakten lichtgewond, twee strijdersters werden gearresteerd. De volgende dag verklaarde Grootjans, schepen van veiligheid en voortrekker van de Stadsplan Veilig huis-aan-huiscontroles, dat de politie correct had gehandeld. Ze werd daarin bijgetreden door heel wat politici waaronder CD&V politica Naima Lanjri die stelden dat “het ongehoord was dat zoveel mensen de vrouw te hulp kwamen. (sic!)”. Lanjri heeft zich gek genoeg ook aangesloten bij Basta!, een netwerk dat zich verzet tegen de huis-aan-huiscontroles. Jammer genoeg lieten zij het ook niet na om een ‘alternatief veiligheidsplan’ voor te stellen waarmee ze zich voegden naar de logica van het democratische verrechtse toneel. De wegen van de partijpolitiek en de autoritaire linksen zijn ondoorgondelijk.

TERRORISTISCHE MENSEN ZONDER PAPIEREN – In de Miniemenkerk in Brussel blijven de Koerdische hongerstakersters doorgaan. Uiteraard verklaarde VLD-kwal Dewael dat ‘hongerstakingen geen democratisch drukingsmiddel is’. Mensen deporteren is uiteraard wél een democratisch middel. Op 1 mei vind er een solidariteitsmars plaats in Brussel (zie Anargenda achteraan). Deportaties, razzia’s, controles, opjagen, racistisch geweld,... no más, no pasaran!

MOORDENDE BAZEN - De baas van het Genkse bedrijf Algemene Industriële Schilderwerken is op een stakingspijket ingegreden waardoor er vier stakers gewond raakten. Gelukkig lieten ze het daar niet bij en werd de auto bekogeld en met verf besmeurd. Enkel onder flikkenbegeleiding kon de baas-moordenaar-in-spe nog weggeraken.

TIERRA Y LIBERTAD - In Brazilië is de beweging van landloze boeren terug in het offensief. Enkele weken geleden bezetten meer dan 5000 uitgebuitenen 12 landerijen. Daarmee ontmaskeren ze de ‘linkse’ president Lula die er ondertussen echt wel een potje van aan het maken is. Akkoord met het IMF, vrijhandelstoestanden, saneringen overgoten met een sausje blablabla over landhervormingen. De uitgebuitenen in Brazilië geloven hem duidelijk niet meer, de Westerse NGO’s daarentegen zullen dat nog moeten leren.

ZAAGSKE EN BEITELKE - In Oostende is al een jaar lang de actiegroep ‘De Stoete Ostendenoare’ bezig met het vakkundig renoveren van koloniale en koninklijke standbeelden. Met afgezaagde handen en verbeterde opschriften willen ze ons het wrede koloniale verleden van België in herinnering brengen. De Stoete verklaarde nog: “Mocht iemand van de koninklijke familie het plan opvatten een bezoek te brengen aan Oostende: hij of zij weze gewaarschuwd.” Fijn fijn!

INTERIMMAFFIA AANGEPAKT - In Luik werd in de aanloop naar de Euromayday tegen precariteit de interimkantoren van Daouste bezet. De interimmanagers werden gevisieerd omwille van hun cruciale rol in de kapitalistische herstructurering waarbij het rigidefabriekssysteem heeft plaatsgemaakt voor een flexibele, all around the clock en human resources-uitbuiting. “Sur la priorité de nos vies, nous serons inflexibles.”

De 3 van Magdeburg - de saga gaat verder

Procesverklaring Daniel Winter, 5 april 2005

Op 5 april begon het herzieningsproces tegen Daniël, één van de ‘Magdeburg 3’ die sinds eind 2002 worden vervolgd op basis van artikel 129a (lidmaatschap van een terroristische vereniging). Hieronder volgt Daniel’s verklaring op de eerste zittingsdag van het proces.

Terugblik

Op 21.11.2003 werden Marco en ik na bijna een jaar in voorhechtenis *wettelijk verschoond* en daarmee uit de gevangenis vrijgelaten. Eigenlijk is de duur van een jaar in voorlopige hechtenis al buitenproportioneel maar ook een rechter of een beginnende federale procureur kunnen natuurlijk de maat uit het oog verliezen; dat dit op andermans kosten is, daarvoor moeten zij zich natuurlijk nooit rechtvaardigen. Gedurende het verloop van het hele eerste proces, heeft men nooit een éénduidig bewijs noch enige andere aanwijzing kunnen geven voor een deelname van Marco of mij aan de ons ten laste gelegde *aanslagen*.

In de plaats daarvan werd duidelijk dat, naast de aan mij toegewezen vingerafdruk op het postpakket dat onder het voertuig van de grenspolitie werd gevonden, nog vele andere vingerafdrukken op dit postpakket werden gevonden, die echter nooit geanalyseerd werden.

Getuigen, die alibi’s konden geven voor het tijdstip van enige ons voorgeworpen *strafbare daden*, werden door de 1ste Kamer als *ongeloofwaardig* voorgesteld en ontlastend bewijsmateriaal van onze advocaten, zoals bijvoorbeeld de raadpleging van een linguïst met betrekking tot de opeisingbrieven of de raadpleging van akten van de regionale of federale staatsveiligheid, werden onbegrijpelijkwijze afgewezen.

Op 16.12.2003 sprak de 1ste Kamer van het Oberlandesgericht Naumburg zijn oordeel uit tegen Marco en mij. Twee jaar en zes maanden plus de volledige proceskosten voor Marco en twee jaar jeugdgevangenis voor mij. Carsten, die een half jaar in voorlopige hechtenis zat en voor de belachelijke constructie van een terroristische vereniging van het federale openbare ministerie als noodzakelijke derde persoon moest opdraaien, werd vrijgelaten en schade-loos gesteld.

In de mondelinge motivering van het oordeel verklaarde de dan voorzittende rechter Hennig, vrij geciteerd, dat men weliswaar geen bewijzen heeft, maar dat de Kamer zich toch kan voorstellen dat wij de ons voorgeworpen strafbare daden hebben begaan. Een duidelijk voorbeeld van een ideeënrechtspraak!

Bovendien stelde de dan voorzittende rechter brandende voertuigen gelijk met brandende sy-

nagogen, een zeer ongelukkige uiting voor een persoon in zijn ambt. En dat was niet de enige gelijkschakeling van Links en Rechts in zijn mondelinge motivering.

Wij weten toch dat er voor de strafrechterlijke vervolging van moordende en brandstichtende Nazibeulknachten geen interesse bestaat van staatswege! Hoe zijn dan anders uitspraken zoals dat van het Landesgericht van Schwerin te verstaan, waar de aangeklaagden voor aanslagen met molotovcocktails op een bewoond flatgebouw in Rostock-Lichtenhagen, en dus voor meervoudige moordpoging, voorlopige straffen kregen.

Te vermelden zijn ook de voorwaardelijke straffen in de Brandenburger §129a rechtzaak (1) of de vrijspraak gisteren van een nazi uit Halberstad die in april 2000 zijn 60-jarige buur vermoordde.

Marco en ik dienden via onze advocaten een herziening van de veroordeling in, die ook door-ging bij de Bondsrechtbank. Natuurlijk hadden we liever beroep tegen de veroordeling ingediend, zodat een volledig nieuwe niet vooringenomen rechtbank op grond van een zelfstandig niet vooringenomen bewijsvoering kan beslissen.

Op 22.02.2005 begon de herziening van het proces tegen Marco, aangezien het Bundesge-rechtshof van mening was dat de strafmaat met betrekking tot de veroordelingsgrond van de 1ste Kamer van het Oberlandesgericht Naumburg onevenredig was.

In plaats van de veroordeling naar onder te corrigeren, vonden zij, de 2de Kamer van het Oberlandesgericht Naumburg, het gepast de oude veroordeling te behouden en een nieuwe motivering van het oordeel op te stellen. En dat alles na meer dan één jaar in vrijheid, niets dat de politie kon verontrusten, een met ernst gevolgde opleiding die nu zou moeten afgebroken worden, en sociale integratie door verloofde en familie.

Dat alles hebben ze nu in naam van het Volk, wie dat ook moge zijn, verstoord, hoewel zij het in de akten hadden opgenomen en zijn levensomstandigheden kenden. Is dat de door hen beoogde resocialisering?

De rechtszaak van vandaag en verder

“Geen enkel cynisme kan het leven overtreffen.” Anton Pawlow Tschechow

Vandaag begint opnieuw de rechtszaak tegen mij, en alleen al het feit dat twee van de aanwezige rechters al aan de eerste rechtszitting heb-

ben deelgenomen, maakt duidelijk dat er geen belangstelling bestaat voor een eerlijke rechtspraak, anders hadden ze wel van de vooringenomen bezetting afgezien.

Natuurlijk is het hun taak vormen van sociaal verzet in te dammen, en ook als zij van begri-pen zoals *klassenjustitie* niet willen horen, toch praktiseren zij als vertegenwoordigers van de wettelijke macht precies dat!

Dat toont niet alleen bijvoorbeeld de Man-nesmann-rechtszaak (2) aan, waarbij alle aangeklaagden uit de beheerraad werden vrijgesproken, maar ook bijvoorbeeld de strafzaak ingesteld door de Berlijnse advocaat Wolfgang Kaleck, die op 30 november 2004, in naam van een VS-Amerikaanse mensenrechtenorganisa-tie en vier Iraakse gefolterden, voor het hoogste federale openbare ministerie (Generalbunde-sanwaltschaft) in Karlsruhe, op basis van het Duitse Volkerenstrafwetboek, aangifte deed.

Het federale openbare ministerie zag, ondanks aantoonbare folter en een volkenwederrechtelijke aanvalsoorlog, in hun woorden, *ten aanzien van het principe van de subsidiariteit geen grond voor een daadwerkelijke Duitse onderzoeksbevoegdheid*.

Nog nooit in de Duitse geschiedenis ging het de grote ondernemingen zoals Daimler-Chrysler, het Duitse Telekom of ook Siemens zo goed als vandaag. Nooit voorheen werden zo ´n grote winsten binnengerijfd als in de laatste jaren; stijgende tendens! Nooit tevoren vond er echter ook zo ´n enorme herverdeling van onder naar boven plaats, zoals de laatste jaren is gebeurd. Ook hier is de tendens stijgend!

Steeds opnieuw propageren Economie en Poli-tiek *we moeten de riem strakker spannen, onze levensstijl naar onder schroeven, of we moeten allen loonverlagingen en inkrimpingen accepteren*. Ondanks enorme winstmaximalisaties op recordniveau worden duizenden arbeidersters ontslagen, in de lage loonsectoren gedropt en in hun rechten bedreigd. Het kapitaal dicteert de politiek! Maar willen wij dat? Neen!

Het is niet verwonderlijk dat zich tegen deze politiek van uitbuiting en onderdrukking verzet ontwikkelt, er wordt toch door *Hartz4* (3) ar-moede per wet gedictieerd.

Waarom zijn de gevangnissen dan overvol? Omdat het bij het grote deel van de sociale ge-vangenen om mensen gaat, die geen andere weg meer zien om het hoofd financieel boven water te houden. Zij worden ertoe gedwongen *crimineel* te ageren om hun overleven te verzekeren.

Het is de opgave van de Duitse linkerzijde om deze ontwikkeling in ogenschouw te nemen en

de gevangenis als deel van de sociale strijd weer te ontdekken. Verzet ontstaat ook achter tralies en zowel politieke als sociale gevangenen heb-ben onze solidariteit nodig.

Ieder van ons kan de volgende zijn, of het nu is om onbetaalde rekeningen, diefstal van levens-middelen of dreigende uitwijzing. We kunnen de uitbouw van organisatorische structuren voor en achter de muren niet uit de weg gaan, laat ons dus eindelijk handelen en niet alleen praten: Onze solidariteit kent geen grenzen, laten we ons concentreren op het wezenlijke!

In die zin veel groeten, sterkte en doorzettings-vermogen voor de momenteel in Aachen aange-klaagden Gabriel, Bart, José en Begonia!

Solidariteit met de getroffen en de repres-siegolf in Baden-Württemberg en de door §129 van het strafwetboek gecriminaliseerden in Hamburg. Solidariteit met de veroordeelden van de 1ste Mei en alle gevangenen in de Eu-ropese detentiecentra. Solidariteit met de ka-meraden van Libertad!, die op grond van een Online-manifestatie tegen de uitwijzingsprak-tijk van Lufthansa gecriminaliseerd worden! Solidariteit met Thomas Meyer-Falk, Rainer Dittrich, Birgit Hogefeld, Eva Haule, Brigitte Mohnhaupt, Christian Klar en de veroordeelden van de vermeende RZ-verbanden!

De RAF-gevangenen moeten eruit! Christian Klar moet naar Berlijn, laten we ons daarvoor inzetten!

Solidariteit met de Baskische kameraden, die dit jaar lijden onder talrijke processen! Solida-riteit met de gevangenen van Action Directe in Frankrijk en de kameraden van de 17de Novem-ber en de ELA in Griekenland! Ook groeten en solidariteit aan alle Turkse en Koerdische ka-meraden, die niet alleen in Turkije, maar ook in Duitsland enorme sterke repressie te verwerken hebben!

Vrijheid voor alle sociale en politieke gevange-nen wereldwijd! Geen gevangenis staat eeuwig! Het is het systeem dat crimineel is en niet het verzet! Tegen elke vorm van uitbuiting en on-derdrukking!

Voor de wereldwijde sociale revolutie!

-- Daniel Winter, 05.04.2005

Vertaling: ABC Gent
(contactgegevens ABC: zie kader)
Info over de rechtszaak: www.escapeintorebellion.info

Noten (vdv):

(1) Eind 2004 werden 12 neonazis in beschuldiging ge-steld voor terroristische vereniging, brandaanslagen en schade aan eigendommen. Zij zouden tussen augustus 2003 en mei 2004 verschillende brandaanslagen tegen snackbars van immigranten gepleegd hebben.

(2) Daniel verwijst hier naar de rechtszaak vorig jaar te-gen directieleden van het Mannesmann staalconcern. Zij zouden tijdens miljoenen onrechtmatig in eigen zakken gestoken hebben, naast de miljoenen die zij rechtmatig inpikken natuurlijk.

(3) “Hartz4” is de naam van een drastische antiwerk-loosheidsmaatregel, ingevoerd in januari 2005, die lang-durig werklozen en anderen voor de keuze plaatst: ofwel goedkope jobs aannemen of met een aanzienlijk vermin-derde uitkering verder leven. Nog zo’n voorbeeld van hoe in naam van “werkgelegenheid” de sociale zeker-heid wordt afgebouwd, mensen in de armoede worden geduwd, en de patroons goedkope arbeidskrachten krij-gen toegeleverd. Meer info over deze zaak: <http://www.soligruppe.de>

Het ABC- Gent heeft een infobrochure uitgegeven: Mag-deburg 3. §129a; antiterrorisme in Duitsland. Een uit-zonderingsparagraaf als politiek wapen tegen extreem links, met achtergrond en brieven van Daniel, Marco en Carsten, 40 p., 1,5€.

ANTWERPEN		
kafee Den Hopsack	1ste vier dagen v/d maand	Infotheek - 21.00 tot 23.00
het Badhuis	elke maandag	Volxkeuken - vanaf 19.00; vrije bijdrage
Anarchistisch Buurthuis 't Kievitje	elke 1e vrijdag v/d maand	A-Infos - infoavonden over en geïnspireerd door anarchisme en sociaal verzet; 19.00 <i>Aansluitend:</i> 6 mei om 19.00: “In het Hol van de Leeuw” - De mensen achter Blokwatch die al jaren het Vlaams Blokbelang in de gaten houden komen vertellen over de huidige toestand van de fascistten. Daarna volgt nog een update over de evolutie van het Stadsplan Veilig (huis-aan-huiscontroles). elke derde vrijdag van de maand: Cinema tijdens Café Insurgente, film om 21.00 20 mei: 'Cool Runnings' Doldwaze komedie voor knotsgekke mensen. 27 mei: Kafeest: solidariteit met alle gevangenen in strijd! Cafe Insurgente wordt omgetoverd tot een speciale benefietavond voor ABC-Antwerpen.
	elke dinsdag en donderdag elke vrijdag	Weggeefwinkel - dinsdag van 18.30 tot 20.00u; donderdag van 14.00 tot 18.00. Aanbellen! Café Insurgente - solidariteitscafé (opbrengst gaat naar anarchistische strijd), vanaf 20.00 (Opening op 15 april !)
CC Berchem	woensdag 11 mei	Feministisch Café Poppesnor - Bambi Ceuppens over beeldvorming, racisme en misogynie in het koloniale verleden en het postkoloniale Vlaanderen. 20u stipt - bijdrage 3 pleuro. http://www.feminisme.be/fcpoppesnor
Vlijtstraat 52, Berchem	zondag, om de 2 weken	Volxkeuken - vrije bijdrage - (deze maand: 3 en 17 april)

BRUGGE		
Kazernevest 67	1e zondag v/d maand	Infotheek - 14.00 tot 17.00
GENT		
AC 't Assez	elke maandag 4 dagen per week	Infomania - info-avonden om 20.00 Gratis LINUX/internet atelier dinsdag/donderdag van 20.00 tot 22.00; woensdag/zaterdag van 14.00 tot 17.00 Volxkeuken - vanaf 20.00 Resto Resto - met soep en dagschotel - 18.00 Algerijns/Nigeriaans Café - 21.00, Café door Nigeriaanse/Algerijnse vluchtelingen om andere vluchtelingen te ondersteunen
	elke woensdag elke vrijdag	
Annonciadenstraat 16	elke woensdag en zaterdag	Anarchistische Infotheek - alternatieve en gratis bibliotheek van boeken, tijdschriften, brochures, affiches, video's, dossiers,... - woensdag 14.00 - 18.00; zaterdag 14.00 - 17.00
De 3 Charels	elke dinsdag	Volxcafé - 21.00
Palinghuizen	elke donderdag	Volxkeuken - 20.00
L'Enfant Terrible	elke dinsdag	100% Plantaardige Buurtkeuken - 19.00 tot 21.00
Oude Brandweerkazerne Muiden	elke woensdag	Volxkeuken - 20.00
Ivago	elke zondag	Volxkeuken - 20.00
Alcahel	elke maandag elke maandag & woensdag elke woensdag woensdag 4 mei	Alcahelcafé - vanaf 20.00 Weggeefwinkel (spullen altijd welkom) - 13.00 - 17.00 Volxkeuken - 18.00; alcohol- en rookvrij tot 20.00 Benefiet voor weeshuisje en irrigatieproject in Nicaragua - 19.00 Centraal-Amerikaanse volxkeuken, video & uitleg over de verschillende projecten, gratis feestje/electroparty in andere zaal Infocafé - 21.00 - over het project 'Anarchistisch Buurthuis 't Kievitje'en info over de geplande huis-aan-huiscontroles in Antwerpen Benefiet voor dierenasiel 'De helpende pootjes' - 20.00 Chaos Days (Smart Art Movement) - 20.00 Bar Asocial - 20.00 - et optredens van SOS, Reality, e.a. Benefiet voor ziekenhuiskosten van epilepsiepatiënt
	woensdag 11 mei vrijdag 13 mei woensdag 18 mei zaterdag 21 mei	

BRUSSEL		
Rue de Dublin 22, Ixelles	elke dinsdag	open vergadering van CRER (Coördination contre les Rafles, les Expulsions et pour la Régularisation) - vanaf 18.30
	elke zondag	Passe Muraille - Radio-uitzending Radio Air Libre op 87.7FM om 18.00
Place van Meenem, St. Gilles	zondag 1 mei - 11.00	Sans-papiersbetoging - Org.VAK, CRACPE,CRECF, CRER, Ambassade Universelle,...
Jeugdhuis Qw1i, Lennik	zaterdag 14 mei	Geef Acht - Benefietavond voor Dissent!, Opening 21u, Sprekerster om 21.30u, nadien feest met ska-reggae optredens en luif. Veganistische maaltijd aan vrije benefietbijdrage. http://www.stopg8.be

LEUVEN		
Villa Squattus Dei	elke woensdag	Volxkeuken + aansluitend workshop/film/discussie Meehelpen 100% plantaardig koken vanaf 14.00 - eten vanaf 18.00 - vrije bijdrage
	woensdag 4 mei	Volxkeuken + optredens - van Ballast, Usual Suspects, Visions of War. Inkom 3 pleuro of wat je kan missen.
<i>Tijdens alle activiteiten in Squattus Dei: Info-Teek: een bibliotheek met boeken en tijdschriften over anarchisme, kraken, feminisme, dierenbevrijding, anti-fascisme...</i>		

HASSELT		
De 7 Dwergen	elke woensdag	Veganistische Volxkeuken - 18.00 Kafee van Babel - 20.00

LOUVAIN-LA-NEUVE		
Squat 111	5 t.e.m. 8 mei	Mobilisatiedagen voor kraakpanden in Louvain-la-Neuve als verzet tegen de politieke recuperatie van het dramatische accident van 6 maart. Gratis camping en eten aan vrije bijdrage. Breng zelf tenten, fluiten, trommels, drankjes, films, camions, bommen, artillerie (zwaar en licht), boeken, affiches,... mee. 5 mei: 17.30u, Projecties: Le monde des Pirates, L'île aux fleurs, Pas vu pas pris, Attention danger travail, Utopia. Daarna: Fuzzkhan DJ. 6 mei: 17.30u, 17.30u, Déglings, Bubble Gum, Flsahers, Bass Culture DJ's. 7 mei: 17.30u, Musiciens de Turdus Philomelos, FRV100, I-Fam, Insolite, Cosmos, Carton. 7 mei: 7.30u, Soulaya, Miss Helium (+guests), Ragga-reggae-electro-DJ's

MONS		
Mundaneum (Rue de Nimy 76, Mons)		Exposition L'anarchisme à la Une - Tentoonstelling over het anarchisme door de eeuwen heen aan de hand van teksten, kunstwerken, affiches,... Van dinsdag tot zondag van 12u tot 18u. (2,5 pleuro; reductietarief 1 pleuro)

LIEGE		
Parc D'Avroy	zondag 1 mei - 16.00	Euromayday 2005 Tegen de precarisering van onze levens! Acties en straatfeest. Zie http://www.euromaydays.be voor meer info.

AACHEN		
	woensdag 4 mei	Internationale Solidariteitsdag met de Vier van Aken Zie http://www.escapeintorebellion.info en de vorige drie Narren voor meer achtergrond. Procesdagen: 4, 6 mei; 30 mei (formaliteit); 7 juni; 6 juli; 8 juli (formaliteit); 1, 4, 5, 22, 24 augustus

GENT: **A.C. Assez** : Sparrestraat 1A, 9000 Gent (wijk Brugse Poort) -- **Brugse Poort** : Hulstboomstraat 71, Brugse Poort -- **Palinghuizen** : Palinghuizen 144, 9000 Gent (bij Westerbegraafplaats) -- **Ivago** : Staaksenstrat, 9000 Gent -- **Anarchist Black Cross Gent** : PB 40, 9000 Gent 2, België; abc_gent@yahoo.com; http://www.geocities.com/abc_gent/; rek. 001-3364945-91 -- **De 3 Charels** : Leiekaai 318, 9000 Gent -- **Vluchtelingen Aktie Komitee** - VAK: Sint-Pietersnieuwstraat 45, 9000 Gent; tel 0485/20 33 26, fax 09/264 35 7; info@vluchteling.be, www.vluchteling.be -- **Infotheek**: Annonciadenstraat 16, 9000 Gent; www.anarchie.be/infotheek -- **L'enfant Terrible** : Wispelbergstraat 3 -- **Gents Autonoom Centrum** / Alcahel : Gasmeterlaan 106; blokke@gmail.com; <http://www.alcahel.tk> -- **ANTWERPEN: kafee Den Hopsack** : Grote Pieterpotstraat 24, 2000 Antwerpen -- **Het Badhuis** : Burchtgracht 14, 2000 Antwerpen -- **Anarchistisch Buurthuis 't Kievitje** : Ploegstraat 26, 2000 Antwerpen -- **Feministisch Café Poppesnor** / **CC Berchem** : Driekoningenstraat 126, 2600 Berchem -- **Anarchist Black Cross A'pen** : abc.antwerpen@gmail.org -- **BRUSSEL: Universele Ambassade** : F. Rooseveltlaan 66, 1050 Brussel; info@universal-embassy.be; www.universal-embassy.be -- **BRUGGE: De Zandberg** : Daverlopark, Assebroek -- **Uitgezonderd – Lappers-front**: Kazernevest 67, 8000 Brugge; 0495/49 90 47; www.uitgezonderd.tk -- **LEUVEN: Villa Squattus Dei** : Schapenstraat 29, 3000 Leuven; sociaalcentrum@hotmail.com; p/a PB 80, 3000 leuven 3; 0484/900 377 -- **Pumpkin Lberation Front & Food Not Bombs Leuven** : contact via sociaalcentrum@hotmail.com -- **LUIK: Le Chemin Vert** : Rue du Méry 20, 4000 Liège -- **Casa Nicaragua** : Rue Pierreuse 23, 4000 Liège; 04/3773219; info@casanica.org; www.casanica.org -- **Squat Le Tapsala** : Rue de Armuriers 31, Luik -- **HASSELT: De 7 Dwergen** : Koningin Astridlaan 68, Hasselt (tegenover station) -- **IEPER: Vort'n Vis** : Sint-jacobsstraat 3, Ieper -- **GEEL: Acting Open Minds (AOM)** actie- en discussiegroep: Diestseweg 134, 2440 Geel; aom@respecctheplanet.com
Andere: Feministisch anarchistische madammen: <http://home.tiscali.be/famweb> -- **Think Pink**: <http://www.thinkpink.be.tf> -- **Kokkerellen**: www.anarchie.be/kokkerellen; 0472/43 18 47 -- **Zwart en Rood vzw mailorder**: zwartenrood@anarchie.be; www.anarchie.be/zwartenrood -- **Websites: www.anarchie.be**: portaalsite anarchistische groepen ; **www.spunk.org**: online bibliotheek en archief ; **flag.blackened.net**: internationale portaalsite ; **www.infoshop.org**: gigantische internationale portaalsite

DE NAR

NIEUW ADRES:
p/a Patriottenstraat 27 - 2600 Berchem

rek. 068-2050689-39
tel. 0475/227 365
e-mail info@denar.be
web <http://www.denar.be>

Deadlines en verschijning

De uiterste inzenddatum voor inhoudelijke stukken is telkens de 15de van de maand die de publikatie voorafgaat. De Nar ligt dan in de eerste week van de maand bij de verdeelpunten of in je bus. Stukken krijgen we het liefst elektronisch aangeleverd, maar op papier in de postbus kan ook.

Distributienetwerk in opbouw!

Ken je mogelijke verdeelpunten of wil je De Nar mee uitdelen op betogingen, in je vrien-denkring, culturele centra, cafés, doplokalen, buurthuizen of publieke toiletten, help ons dan bij het verdelen van onze net verachtvoudigde oplage. Je hulp is broodnodig en je verdient er een standbeeld mede op een pleintje naar keuze - na de revolutie welteverstaan :)

Verzending en verdeling

Dankzij donaties is De Nar gratis. Je kunt haar oppikken op een van de ruim 120 verdeelpunten (zie www.denar.be). Is er nog geen ver-deelpunt in je buurt, contacteer ons. Wil je haar thuisgestuurd krijgen, dan rekenen we je verzendkosten aan: één euro per zending voor 1 ex. Voor meerdere Narren, vind je hieronder de prijzen per jaar (11 of 12 nummers):

1 Nar: België 12euro; Europa 18 euro
2-3 Narren: België 18 euro; Europa 24 euro
4-9 Narren: België 24 euro; Europa 48 euro

Prijzen kunnen veranderen als De Nar dikker of de port duurder wordt.

Betaal het overeenkomstige bedrag op rek. n° 068-2050689-39 (IBAN: BE13 0682 0506 8939, BIC: GKCCBEBB). Vermeld hoeveel ex. je wil. Je krijgt dan een portkrediet dat bij elke verzending daalt.

Je type abo en het resterende bedrag kun je controleren op je verzendetiket: linksboven vind je de betaaldatum en daarna je krediet (vb 12/03 5 betekent dat je betaalde in dec. 2003 en nog 5 euro overhebt, staat er 0 dan moet je bijbetalen om je Nar nog te krijgen).

Geef je meer dan de bedragen uit de tabel, dan beschouwen we dat stuk als een gift (bedankt!); op je etiket verschijnt dan het (lagere) bedrag uit de tabel.
Ben je iemand die banken haat (een gevoel dat we voluit delen), kies dan voor een vaste maandelijks opdracht van minimaal 1 euro: één keer gaan en nooit meer...
Is je adres anders dan dit van de rekening: vermelden!
Of beter nog: steek één briefje op de bus met een flinke financiële aderlating richting De Nar - p/a Patriottenstraat 27 - 2600 Berchem - waarvoor dank!